

РЕШЕНИЕ

№ 144

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. ***, 30.03.2015 г.

Административен съд - ***, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – ***, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 115 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Митница Столична против решение № 967 от 30.12.2014г. на Районен съд - ***, постановено по НАХД № 1513 по описа на съда за 2014г.. Решението се обжалва в частта, с която е отменено наказателно постановление (НП) № 595 от 21.08.2014г. на Началника на Митница Столична издадено срещу ЕТ „****“, ЕИК, ***, със седалище и адрес на управление гр. *** ул. „****“ № 101, представлявано от *** за нарушение по чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) във вр. с чл. 99, ал. 2, т. 2 от ЗАДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и е лишен от правото да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговския обект.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на закона. Възражава срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснато при съставянето на акта съществено процесуално нарушение. Сочи, че конкретно е посочено изпълнителното деяние, а именно осъществяване на фактическа власт върху акцизни стоки без бандерол и това е достатъчно основание да се приеме, че изискванията на закона по отношение квалификацията на деянието са спазени. Акцентираща се и върху неотносителността на развитите мотиви във връзка с факта на притежание или не на разрешително за търговия с тютюневи изделия. На посочените основания от касационната инстанция се иска да се отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество, като се потвърди процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от ю. к. ***, който поддържа жалбата и пледира същата да се уважи.

Ответникът по касационната жалба, ЕТ „****“ пред съда се представлява от адв. ***. Възражава срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила. Алтернативно пледира маловажност на процесното нарушение и наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Участвалият по делото представител на Окръжна прокуратура—*** дава заключение за законосъобразност на решението на първата съдебна инстанция. Предлага решението на районния съд в атакуваната му част да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която, решението в обжалваната му част е неблагоприятно срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - ***, в касационен състав като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – *** като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива частично отменено.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – *** е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.05.2014г. при извършена проверка в търговски обект - кафе аперитив, находящ се в гр. ***, стопанисван от настоящия ответник, служители на ОД на МВР-*** открили в чекмедже на барплота на обекта 4 кутии цигари без акцизен бандерол, а в складовото помещение на заведението 17 кутии цигари без акцизен бандерол. Съставен е констативен протокол, в който стоките са описани, обстоятелствата по случая отразени подробно, а стоките са иззети. По преписката са приети писмените обяснения на ***, който заявил, че цигарите е закупил за своя лична употреба. На 28.05.2014г. със съставяне на акт за нарушение в присъствието физическото лице - търговец *** и на двама свидетели, присъствали при установяване на нарушението, срещу ЕТ „***“ е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – ***, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил пороци, които обосновавали отмяна на процесното наказателно постановление, в частта му отнасяща се до нарушението на ЗАДС, в частност на забраната за държане на акцизни стоки без бандерол за платен акциз на територията на Република България. Решаващият първоинстанционен състав е постановил, че актът за установено нарушение е съставен в нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН. Районният съд е приел, че описаното в акта нарушение не е квалифицирано с каквато и да е законова разпоредба, както и че фактическото описание на нарушението не обективира признаци на извършено административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като не съдържа посочено нито едно от маркираните в чл. 123, ал. 2 на ЗАДС изпълнителни деяния, с което правото на защита на наказаното лице било ограничено съществено. Решаващият състав на първата съдебна инстанция е направил и следващ извод за незаконосъобразност на проведеното производство, като във връзка със спора по същество е посочил в мотивите на решението, че административнонаказващият орган (АНО) не е доказал по несъмнен начин нарушение именно на разпоредбата на чл. 123, ал. 2 на ЗАДС, тъй като изявлението на представляващия наказаното лице, че цигарите са за негова лична употреба, е следвало да бъде оборено посредством доказване от страна на АНО, че намерените цигари са с търговско предназначение. Районният съд е

посочил още, че неизясняването на целта на държането на акцизни стоки се е отразило и на съставомерността на процесното деяние по посочената за нарушена разпоредба на чл. 123, ал. 2 на ЗАДС, тъй като евентуалното им държане без притежаването на разрешение за продажба на тютюневи изделия, би било съставомерно по чл. 108а, ал. 1 от ЗАДС. На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено.

Настоящия касационен състав намира изложените доводи свързани с чл. 123, ал. 2 от ЗАДС за неотнормирани по случая. Поради тази причина същите не могат да доведат до отмяна на наказателното постановление. На наказаното лице в нарушение е вменено НЕ търговия с тютюневи изделия без съответното разрешително, а държане на акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен. С тази част от мотивите си районният съдия е смесил съставите на две самостоятелни административни нарушения по смисъла на чл. 6 от ЗАНН. Нарушението по чл. 108а, ал. 1 от ЗАДС е свързано със забраната по чл. 100а от ЗАДС да се продават, съхраняват и предлагат на тютюневи изделия от търговци, които не притежават разрешение за продажба на тютюневи изделия, както и извън местата по чл. 90б. Нарушението има за предмет тютюневи изделия С бандерол и няма общо със забраната по чл. 99, ал. 2, т. 2 от ЗАДС във вр. с правилото на чл. 100, ал. 1 от ЗАДС. В този смисъл актосъставителят и АНО в процесното производство, предвид характера на откритите при проверката стоки, не са дължали изследване на въпроса за наличие или не, на разрешително за търговия с тютюневи изделия. В тази връзка неправилни са и изводите на районния съд касателно липсата на доказване в производството, че акцизните стоки са с търговско предназначение, поради твърденията на А. Стоилов, че цигарите били за негова лична употреба. Такова нарушение не е вменявано за извършено. Приложимите към процесния случай разпоредби на ЗАДС съдържат, скрепена с административна санкция забрана за ЕТ или ЮЛ, за държане на акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, без да държат сметка за целта на това изпълнителното деяние.

Правилни и в съответствие на приложимия закон са изводите на районния съд относно допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения. Настоящия състав споделя изводите на първата съдебна инстанция за абсолютна същественост на пропуска на актосъставителя да впише в акта, че търговецът „държи“ в търговския обект, който стопанисва/експлоатира акцизни стоки без бандерол, което деяние да е съответно на състав на нарушение по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС. В АУАН няма дори индиция за осъществен състав на нарушение по ЗАДС. Актосъставителят борави с понятията “намерени” и “открити”, в АУАН няма посочена правна норма, която да обхваща това изпълнително деяние по ЗАДС. Този порок не може да се преодолее посредством законовата възможност, уредена в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Непрецизното конкретизиране на изпълнителното деяние на процесното нарушение, липсата на посочена нарушена правна норма се е отразило на правото на защита на наказаното лице. Без да навлиза в същността на цитираните разпоредби на този етап на настоящето изложение, настоящият състав счита, че несъответствието между установеното и квалифицирано под съответна правна норма нарушение в акта и това в наказателното постановление, както и включването за първи път в НП на нарушена норма, е достатъчно основание за отмяна на последното. Това следва от общите принципи на административно-наказателното производство и в частност от функциите на акта за установяване на административно нарушение по дефиниция - установителна, сезираща и обвинителна.

Последните не биха могли да произведат своето действие при съставяне на актове, без в тях да са установени именно нарушенията, които ще бъдат санкционирани в наказателното постановление. Административно-наказателното производство е строго формално и така описаното несъответствие води до незаконосъобразност на

наказателното постановление, което е достатъчно основание за неговата отмяна. В тази връзка, са неоснователни доводите на касатора за противоречие на закона на оспореното решение. Доколкото нормата на чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС предвижда, че в случаите по чл. 123 от ЗАДС лицето се лишава и от право да упражнява определена дейност или дейности за срок един месец, то при този изход на спора следва да се приеме, че АНО незаконосъобразно е разпоредил прилагането ѝ.

Предвид изложеното, оплакванията в касационната жалба настоящата инстанция ги преценява като неоснователни, а решението на районен съд *** - като валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд-***, в касационен състав,

РЕШИ:

Оставя в сила решение № 967 от 30.12.2014г. на Районен съд - ***, постановено по НАХД № 1513 по описа на съда за 2014г..

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.